

AD QODLIBETARIAM

QVÆSTIO MEDICA.

MATVTINIS EXCVTIENDA DISPVATIONIBVS IN SCHOLIS

Medicorum die Iouis 23. Ianuarij Clarissimo viro D. Nicolao Milot Decano

& Regis Medico moderatore.

An febrium ex vrina, quam ex pulsu, certior dignotio?

IN FINITO propemodum morborum numero, quibus obfessa tenetur vita, accessit nullo non tempore, & in omnes pariter se ueniens febris: ut affectuum omnium frequentissimus ad communem humani generis perniciem natus. Finitur calor præter naturam accensus in corde primum, ab eo per arterias, & Venas una cum spiritu, & sanguine celeriter permeans in uniuersum corpus: Affecto corde vitæ principio, ipsi mox omnia consensientia, ne munus suum expleant, impediuntur. Si quando calor longius à corde obarseris cuiuspiam, aut partis inflammationem ab humorum illic coercitorum putredine contractam accendatur, propinquioreque sibi partes excalfaciens, sensim obrepat ad cor, & ab eo mox in corpus omne refundatur, febris Symptomatica nominatur.

ERIPILCI huamni corporis substantia calor ille præter naturam inherens, totidem genere distinctas febres constituit. Ab incensis spiritibus prodeunt Diarria: quas sanguis concepto calore imitatur. Contabescuntibus præ siccitate partibus, penitior æstu exhaustis Hæctica propagantur. Humores verò vasis conclusi præsertim maioribus pororum cutis obseratione, & vasorum in alto delinquentium obstructione, putredinem ab alieno calore excitatam interdum contrahunt, quam si sanguis ex æquo auctus conceperit Scurgus parit: inualecentibus verò pituita, bile, aut melancholia, quotidiana, tertiana, & quartana continua exoriantur.

INTERMITTENTIVM, ut & continuarum tres omnino differentia, quæ locis seclusæ, ab iisdem humoribus originem trahunt, qui vel ob ampliorem copiam, vel recipiendum vasorum obstructionem permixti sanguini per Venas deerrantes, naturæ impulsu ubi noxii esse ceperint, à vasis maioribus in exiliores Venas, tandem in corporis habitum, & partes sentientes impetu protruduntur, quas pungunt & stimulant: Hinc rigor à bile in tertiana: horror à melancholia, in quartana: frigus à pituita, in quotidiana suscitantur, quibus humoribus à natura excoctis sudoribus, aut quocunque modo euacuatis terminatur accessio.

QVARVM insigniores notæ tres sunt: caloris excessus, pulsus, vrina. Pulsus (cuius etiam arteria omnes, & ex venis sola temporales dictæ sunt participes) cordis præcipua actio, dum à facultate vitali mouetur, quò natini caloris mediocritas custoditur: natio calore quocunque modo præter naturam affecto, à mediocritate recedat, ipsiusque cordis affectum prodat, necesse est. Vrina, quæ cibi potusque permixtorum, confectionumque pars tenuior, humidiorque, ubi transmissi chyli ad seceris portas properantis illapsam promouit, eius portio copiosior à renibus trahitur: reliqua sanguis fibrarum copia crassior, dilutus, Venas permeat, & ad extrema quæque deducitur: quo perfuncta manere aut sudoribus exhauritur, aut eadem quæ processerit via, relabitur in renes, una contentorum in vasis humorum notas referens, & quasi ab iis delecta portio constitutionem quoque ipsorum indicaret.

NEQUE tamen pulsui, vrinae, aut calori soli & separatim fidendum: Calor in Lypiria, rigore, horrore, tangenti manum fallit. Sic in senibus febres ad manum non sunt conspiciæ: contraria temperatura cordis arteriarum vel eorum quæ in vasis, vel in corde continetur pulsus moderatos veluti naturales ementiuntur etiam in febre: & vrina sepe rubra sunt, & subrubra, ut in colico dolore, & in Hydrôpe, sine febre tamen. Quod si pulsus cum vrina conferas, pulsus qualibet vel minima corporis, vel animi commotione, ad medicum etiam aduentum permittari, præsertim in animi affectibus, vrinæ magis constantes & permanentes reperias, quo factum fortasse ut raro pulsum, vrinæ passim Hippocrates meminisset: Accedit quod vrina febrium tempora inter se distinguit, à quibus & victus & remedium in omni morbo indicatio sumi etiam potest.

Ergo febrium ex vrina, quam ex pulsu, certior dignotio.

Ponebat RICHARDVS MARCES Parisinus anno. 1597.

DOMINI DOCTORES DISPVATVR

M. Claudius Boyuin.
M. Philippus Harduin de S. Iacques
M. Claudius Fauuelet.

M. Claudius Dreux.
M. Iullianus Beré
M. Nicolaus Marchant.

M. Nicolaus Milot Dec. Præ. & Med. Reg.
M. Guilielmus de Baillo.
M. Henricus de Monanthucil. Prof. Reg.

